Staţia de benzină

O zi friguroasă de iarnă. Poate avea să ningă, dar mai târziu. Acum totul era uscat şi rece, pământul, pomii. Chiar şi cerul. Şoseaua nu era prea circulată, toţi preferau să stea la căldură. Toţi cei care puteau. Călin nu era unul dintre aceşti fericiţi, sau cel puţin nu încă. Mai avea de servit încă un client apoi se va retrage cât mai repede în adăpostul nu foarte călduros dar deosebit de ademenitor în momente ca acesta al staţiei de benzină. Împreună cu colegii lui. La o cafea şi o carte. Până când îi va sosi din nou rândul să iasă, până la un nou client.

Maşina se îndepărtă într-o trombă de praf – va ninge cu siguranţă. Dar mai târziu. Cam uscată zi pentru o zi de iarnă.

Călin îşi frecă mâinile, aproape nici nu şi mai simţea. Era al naibii de frig... trebuia să ajungă cât mai repede înăuntru. La căldură.

Zgomotul de motor îi ajunse la urechi când mai avea doar câţiva paşi până la uşă... se rugă la toţi sfinţii să nu se oprească în apropiere. La o pompă. Dar şi sfinţii erau undeva la căldură, frigul îi alungase de pe Pământ, motorul se opri undeva în spatele lui. În apropiere, la o pompă de benzină.

Dorinţa de a ajunge la cald îl determină să mai facă un pas dar simţul datoriei îl făcu să se întoarcă. Pentru o secundă rămase încremenit de parcă frigul îl ajunsese în cele din urmă făcându-i ultima glumă posibilă: un sloi de gheaţă în loc de sânge şi ţesuturi. Tot sângele şi toate ţesuturile. Tot corpul... un om de zăpadă. Sau de gheaţă în lipsa zăpezii.

Nu ştia de ce să se minuneze mai întâi: de ţinuta străinului sau de motocicleta lui. O ţinută de vară: cămaşă cu mâneci scurte peste un tricou subţire, pantaloni de piele, o pelerină impermeabilă împăturită era perfect vizibilă în partea din spate a Harley-ului. Unul vechi, uşor de recunoscut din filmele de la sfârşitul secolului trecut.

- Nu ţi-e frig?

Călătorul era tânăr, nu-i despărţeau prea mulţi ani. Şi deosebit de simpatic. Dar foarte dezbrăcat pentru frigul de afară. Călin se înfioră, nu mai era nevoie să simtă frigul... i se făcea frig numai văzându-l.

- Fă-i plinul, te rog.

Începutul era bun.

- Nu. Cu timpul te obişnuieşti.

Trecu mai bine de o secundă până ce Călin să-şi dea seama că era răspunsul la întrebare. Benzina se scurgea în rezervor ca într-un vas fără fund... era aşa de frig că se aştepta ca lichidul să îngheţe dintr-un moment înaltul şi să rămână cu furtunul suspendat aşa, în aer, deasupra unui rezervor îngheţat şi el.

- Nu vii înăuntru, să te încălzeşti puţin?

- Nu, mulţumesc. Dar trebuie să ajung cât mai repede la destinaţie.

- Pot să ştiu unde? Sau e secret?

Zâmbete.

- Tot înainte.

Străinul se vroia să fie misterios, Călin nu mai insistă. Benzina continua să curgă într-un rezervor ca un vas fără fund... dar nu era spart. Era numai foarte spaţios. Declicul se auzi la fel de puternic ca o împuşcătură în aerul rece şi uscat, îl făcu să tresară. Rezervorul era plin.

- 1204 lei.

Călătorul se cotrobăi prin buzunare.

- Din păcate nu am decât de 2000. Păstrează restul.

Călin luă bancnota ca în transă, nu mai văzuse niciodată aşa ceva. Călătorul se urcă pe Harley dintr-un salt şi dispăru în goană după serpentină. Rămas din nou singur Călin uită de frig şi de dorinţa incontrolabilă de a intra la căldură. Prea ocupat cu studierea foii de hârtie, nu ştia prea multe despre bancnote dar asta era tipărită în 1999. Anul penultimei eclipse. Foarte rare, chiar şi pe atunci. Acum, imposibil de găsit.

Băgă hârtia în buzunar şi intră în clădire. Mai târziu. O va studia mai târziu.

- Ce s-a întâmplat? De ce ai stat atâta?

Gălăgie. Şi două întrebări suficient de puternice şi de clare pentru a se face auzite.

- Nişte clienţi. O maşină şi o motocicletă, un Harley.

- Care Harley?

- Nu l-aţi văzut?

- Nu.

Discuţii. Acelaşi rezultat: nimeni nu văzuse nimic. Indicatoarele din rezervoarele de benzină arătau acelaşi lucru: nimeni nu îşi făcuse plinul în ultimul timp. Nici o motocicletă. Nimic.

Doar o bancnotă îndesată într-un buzunar... şi o fantomă care cutreiera lumea pe o veche motocicletă Harley Davidson de mai bine de 100 de ani. Un renegat.